

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 67.532 van 17 juli 1997

A. 74.870/VI-13.905

In zake : **KNAEPEN** Rita,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe CHARPENTIER,
advocaat,
rue de la Résistance 15
4500 Hoei,

tegen :

de gemeente Clavier.

**DE WND. VOORZITTER VAN DE VIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de door Rita KNAEPEN op 4 juli 1997 ingestelde vordering tot schorsing, met toepassing van de rechtspleging in geval van uiterst dringende noodzakelijkheid, van de tenuitvoerlegging van het besluit van 24 juni 1997 waarbij de gemeenteraad van Clavier haar met ingang van 25 juni 1997 bij wijze van voorzorgsmaatregel voor een duur van vier maanden bij ordemaatregel schorst met inhouding van wedde en verlies van de aanspraken op bevordering;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gelet op de beschikking van 7 juli 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij ze worden opgeroepen om te verschijnen op 15 juli 1997 om 11 uur;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gehoord het verslag van de Mevr. DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Ph. CHARPENTIER, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van Mr. A. DUBOIS, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DAGNELIE, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. Op 5 maart 1997 stelt de korpschef, hoofdveldwachter, ten laste van verzoekster, de volgende feiten aan de kaak :

1° de instructies van de burgemeester niet in acht hebben genomen door op 24 december 1996 reiskosten te vorderen om zich naar Herstal te begeven voor het volgen van cursussen voor inspecteur van politie, terwijl bij de inschrijvingsaanvraag was meegedeeld dat dit voordeel niet zou worden toegekend;

- 2° op 24 december 1996 het formulier "Verslag - kilometerstaat", bestemd voor de terugbetaling van die reiskosten, te hebben vervalst door de vermeldingen met betrekking tot het visum van de korpschef en de hoofdveldwachter te verwijderen (een handeling die wordt bestempeld als valsheid in geschriften wegens verduistering van overheidsfondsen);
- 3° 8 kilometer te veel te hebben gevorderd voor de heen- en terugreizen Clavier-Herstal;
- 4° 3 uur bijkomende prestaties te hebben gevorderd voor een ordedienst op een begrafenis, terwijl die dienst ten hoogste 30 minuten vereiste (die feiten vermeld in de punten 3° en 4° worden bestempeld als verduistering van overheidsfondsen);
- 5° ondanks het verzoek van het college d.d. 10 februari 1997 een zeer terughoudende houding te hebben aangenomen om de 8.360 frank reiskosten terug te betalen. Die terugbetaling is pas gedaan op 10 maart 1997.

De korpschef is van oordeel dat verzoekster wegens die tekortkomingen :

- "te kort doet aan de waardigheid van ons beroep en ambt en ze in het gedrang brengt;
- een zeer slecht beeld geeft van het politiekorps;
- haar collega's destabiliseert en afbreuk doet aan hun waardigheid;
- door haar gedrag ons politiekorps destabiliseert;
- niet meer voldoet aan de gestelde voorwaarden om haar rol in ons dorp te vervullen";

Tot besluit stelt hij voor :

- 1° voorlopige schorsing bij ordemaatregel;
- 2° ambtshalve ontslag bij wijze van tuchtstraf.

2. Op 19 maart 1997 zendt de burgemeester het ten laste van verzoekster samengestelde tuchtdossier toe aan de procureur des Konings. Bij dezelfde gelegenheid verzoekt hij om de instemming van de procureur voor het instellen van een tuchtprocedure en vraagt in het kader van de voorlopige schorsing zijn voornemens kenbaar te maken in verband met eventuele strafvervolgning.

Op 26 maart 1997 antwoordt de eerste substituut hem dat hij een strafdossier opent op grond van de aan de kaak gestelde feiten en dat hij ermee akkoord gaat dat een tuchtprocedure wordt ingesteld.

3. Op 8 april 1997 wordt verzoekster verzocht op 28 april 1997 te verschijnen om te worden gehoord over de door de korpschef aan de kaak gestelde feiten. Die feiten worden haar bij die brief ter kennis gebracht. Zij wordt ervan verwittigd dat gedacht wordt aan een tuchtstraf en dat een tuchtdossier wordt aangelegd. Ze wordt erop opmerkzaam gemaakt dat ze het dossier kan inkijken en kan verzoeken dat haar verhoor openbaar is, dat getuigen worden gehoord en hun verhoor openbaar is.

4. Op verzoek van verzoeksters advocaat wordt het verhoor uitgesteld tot 27 mei 1997. In de nieuwe oproeping d.d. 6 mei 1997 worden alle vermeldingen overgenomen van die van 8 april 1997, met de mededeling dat het verhoor van de betrokkene op haar verzoek in het openbaar zou plaatshebben.

Verzoekster meldt op 7 mei 1997 ontvangst van die oproeping.

5. Op 15 mei 1997 vraagt verzoeksters advocaat opnieuw uitstel van het verhoor om haar de

mogelijkheid te bieden begin juni de laatste examens voor inspecteur af te leggen. Het verhoor heeft evenwel toch plaats op 27 mei 1997.

6. Op 24 juni 1997 besluit de gemeenteraad verzoekster met ingang van 25 juni 1997 bij ordemaatregel voorlopig te schorsen voor een termijn van vier maanden met inhouding van wedde en verlies van aanspraken op bevordering, overeenkomstig de artikelen 310 tot 316 van de nieuwe gemeentewet.

Die beslissing wordt als volgt gemotiveerd :

" Aangezien thans een strafdossier wordt aangelegd bij het parket van de procureur des Konings, is het voorbarig zich definitief uit te spreken over de op te leggen tuchtstraf.

Bijgevolg is het nutteloos bij de huidige stand van zaken de feiten en beschuldigingen ten laste van Mevrouw KNAEPEN te onderzoeken. Het strafdossier en een eventueel vonnis van de correctionele rechtbank zullen de door de korpschef aan de kaak gestelde feiten al dan niet schragen.

Bij deze stand van het onderzoek is overeenkomstig artikel 312 van de gemeentewet evenwel een voorlopige schorsing geboden voor een termijn van 4 maanden.

Krachtens artikel 310 van dezelfde wet kan de persoon die strafrechtelijk of tuchtrechtelijk vervolgd wordt immers bij wijze van ordemaatregel voorlopig worden geschorst wanneer zijn aanwezigheid onverenigbaar is met (het belang van) de dienst.

Dat zonder uitspraak te willen doen over de juistheid van de feiten, dient te worden vastgesteld dat die feiten, zoals zij door de korpschef aan de kaak zijn gesteld, bijzonder ernstig blijken (vervalsing van documenten, niet-naleving van de instructies van de burgemeester ...).

Bovendien moet bij de lezing van de conclusies van de raadsman van Mevrouw KNAEPEN worden vastgesteld dat de verhouding met haar korpschef op zijn minst gespannen is.

Het in dienst houden van Mevrouw KNAEPEN zou bijgevolg zeer schadelijk zijn voor de goede werking van de gemeentelijke politiedienst van Clavier.

Tot besluit is de voorlopige schorsing van 4 maanden, eventueel hernieuwbaar tot na afloop van de strafrechtelijke vervolging, de meest geschikte maatregel".

Die beslissing wordt op 25 juni 1997 ter kennis gebracht van verzoekster.

Het betreft de bestreden handeling;

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State "de schorsing van de tenuitvoerlegging ... alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoekster uiteenzet dat de haar berokkende schade uiterst groot is; dat zij zich onder meer beroept op een geneeskundige verklaring van 7 juni 1997 waaruit blijkt dat verscheidene stoornissen verergeren doordat ze in een psychisch gespannen toestand verkeert; dat zij verscheidene gegevens naar voren brengt die haar hebben vernederd of haar psychisch leed hebben berokkend; dat zij meent dat de schade nog groter is door het feit dat de beslissing gepaard gaat met een inhouding van wedde en een verlies van de aanspraken op bevordering met ingang van 25 juni 1997; dat ze voorts zegt dat de strafvordering ten minste 8 tot 12 maanden in beslag zal nemen en dat "het menselijk en psychologisch niet mogelijk is maanden te wachten"; dat ze erop wijst dat ze een kind ten laste heeft en een hypothecaire lening moet aflossen, zodat de bestreden beslissing haar totaal in de onmogelijkheid brengt die lening te honoreren; dat ze voorts meent dat de opleiding die ze heeft aangevat in het gedrang zal

komen; dat naar haar mening "er dus dringende noodzakelijkheid is en de schade kennelijk ernstig en onherstelbaar is (het fysieke, psychische en financiële leed dat verzoekster wordt aangedaan zou niet ongedaan kunnen worden gemaakt, zelfs indien binnen een jaar een beslissing viel waarbij verzoekster wordt vrijgesproken en bijgevolg de tuchtprocedure niet kan worden voortgezet). De houding van de gemeente ten opzichte van verzoekster kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. De voortzetting van die onmenselijke of vernederende behandeling vormt kennelijk een ernstig nadeel dat uit de aard der zaak onherstelbaar is";

Overwegende dat de verwerende partij meent dat "een hoofdzakelijk geldelijke inkomstenderving geen moeilijk te herstellen nadeel vormt, te meer daar de inhouding van wedde zal moeten worden herzien in het licht van de afloop van de tuchtprocedure (en) dat verzoekster niet alle inkomsten worden ontnomen, aangezien ze in aanmerking komt voor een bezoldiging gelijk aan het bestaansminimum, tarief gezinshoofd"; dat ze in hoofdzaak betoogt dat de voorlopige schorsing, wegens de tijdelijke en niet tuchtrechtelijke aard ervan, geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat uit verzoeksters uiteenzetting blijkt dat ze daarin feiten die het risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen staven en feiten die de dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen heeft verward; dat aan het in artikel 8, 6°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding bij de Raad van State gestelde vereiste, formeel niet is voldaan; dat in dit geval de aangevoerde schade hoofdzakelijk zou berokkend worden na afloop van een gewone procedure in

kort geding; dat bijgevolg dient te worden vastgesteld dat uiterst dringend uitspraak behoort te worden gedaan;

Overwegende dat de bestreden handeling sedert 25 juni 1997 is ten uitvoer gelegd; dat verzoekster, die alleen woont en een kind ten laste heeft, per maand een bedrag van dertigduizend frank aflost, hoofdzakelijk krachtens een contract van hypothecaire lening; dat zij als gevolg van de bestreden handeling nog slechts beschikt over de helft van haar wedde, dit wil zeggen ongeveer dertigduizend frank per maand; dat indien ze die som bestemt voor de aflossing van haar leningen, ze niets meer heeft om te leven en dus op korte termijn bedreigd wordt met sociale uitsluiting; dat indien ze haar leningen niet meer aflost, ze zich blootstelt aan ernstige moeilijkheden en aan terugvorderingsprocedures; dat dit risico van sociale uitsluiting of van verlies van haar goederen of zelfs van moeilijkheden om die goederen te behouden, verzoekster materiële en morele schade berokkent die geacht moet worden ernstig en moeilijk te herstellen te zijn;

Overwegende dat verzoekster een vierde middel ontleent aan de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 310 van de nieuwe gemeentewet; dat ze onder meer betoogt dat "de burgemeester om verzoekster te straffen als enige reden heeft aangevoerd dat ze de omstreden kosten niet snel genoeg zou hebben terugbetaald"; dat ze erop wijst dat de bestreden beslissing vermeldt dat "de hieronder door de gemeenteraad genomen voorlopige strafmaatregel tot gevolg heeft het verzoekschrift van Mevrouw KNAEPEN doelloos te maken" en dat "de definitieve tuchtstraf eerst na de strafrechtelijke beslissing zal worden

opgelegd"; dat ze kritiek uit op het feit dat de verwerende partij heeft geoordeeld dat het "nutteloos is bij de huidige stand van de zaak de tegen Mevrouw KNAEPEN ingebrachte feiten en beschuldigingen te onderzoeken", terwijl ze de bijzondere omstandigheden had moeten vermelden die het onmogelijk maakten om verzoekster in dienst te houden; dat ze voorts zegt dat de bestreden beslissing zich ertoe bepaalt vast te stellen dat de feiten "bijzonder ernstig blijken" ; dat volgens verzoekster een door haar ingediend stuk, te weten een kilometerstaat, tweemaal is vervalst; dat ze betwist dat de bestreden beslissing kan steunen op de eventuele gespannen verhouding tussen de korpschef en verzoekster;

Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat de bestreden beslissing verzoekster geen tuchtstraf oplegt en dat de wettelijke procedure is in acht genomen; dat ze meent dat ze, aangezien het een voorlopige maatregel betreft, "de ten laste gelegde feiten en beschuldigingen niet verder behoeft te onderzoeken" en dat "het strafdossier en een eventueel vonnis van de correctionele rechtbank de door de korpschef aan de kaak gestelde feiten al dan niet zullen schragen"; dat ze melding maakt van een arrest van de Raad van State luidens hetwelk het voldoende is dat de motieven blijken uit het dossier doordat de aangevoerde bezwaren voldoende duidelijk en stellig naar voren treden;

Overwegende dat verzoekster een vijfde middel ontleent aan het gebrek aan proportionaliteit en aan ontstentenis van motivering van de bestreden beslissing; dat ze erop wijst dat de bewoordingen van het bestreden besluit, de omstandigheden waarin het is uitgevaardigd en de inhouding van wedde ertoe nopen ervan uit te gaan dat de bestreden beslissing een straf

is; dat ze laat opmerken dat de verwerende partij desalniettemin geen enkele reden heeft opgegeven voor het nemen van een voorlopige maatregel voor een termijn van vier maanden, noch voor de inhouding van wedde en het verlies van de aanspraken op bevordering met ingang van 25 juni 1997;

Overwegende dat de verwerende partij herhaalt dat ze verzoekster geen tuchtstraf heeft opgelegd; dat ze erop wijst dat de wet een netto-wedde garandeert gelijk aan het bestaansminimum en dat de inhouding van wedde, naar gelang van de afloop van de tuchtprocedure, zal kunnen worden herzien;

Overwegende wat het vierde en vijfde middel samen betreft, dat het belang van de dienst op grond waarvan een voorlopige schorsing kan worden gerechtvaardigd, beoordeeld moet worden uitgaande van de feiten waarvoor een strafrechtelijke of tuchtrechtelijke vervolging is ingesteld; dat in dit geval een strafprocedure is ingesteld; dat de bestreden beslissing zich niet uitspreekt over de juistheid van de in aanmerking genomen feiten, maar ze niettemin bestempelt als bijzonder ernstig; dat blijkt uit de bestreden beslissing zelf dat het enige motief om verzoekster uit de dienst te verwijderen bestaat in de gespannen verhouding tussen haar en haar chef; dat dit bezwaar niet voorkomt onder de oorspronkelijk ten laste van verzoekster gelegde bezwaren; dat de verwerende partij zegt het bewijs ervan niet te vinden in het dossier maar in de conclusies van verzoeksters raadsman, dit wil zeggen in verzoeksters verdedigingssysteem; dat daaruit volgt dat geen enkel aanvaardbaar en relevant feit de voorlopige schorsing rechtvaardigt; dat voor de inhouding van wedde en het verlies van de aanspraken op bevordering, die specifieke beslissingen zijn, geen enkel motief te vinden is in de bestreden handeling; dat

derhalve, het vierde en vijfde middel, doordat ze zich beroepen op ontstentenis van motieven, ernstig zijn;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan worden bevolen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van het besluit van 24 juni 1997 waarbij de gemeenteraad van Clavier Rita KNAEPEN met ingang van 25 juni 1997 bij ordemaatregel voorlopig schorst voor een periode van vier maanden, met inhouding van wedde en verlies van de aanspraken op bevordering.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op zeventien juli 1900 zevenennegentig door :

Mevr. DAURMONT, staatsraad, wnd. voorzitter
Mevr. MALCORPS, griffier.

De Griffier,

De wnd. Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

O. DAURMONT.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.